

XXIV TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine 2Mo 32:7-11.13-14)

Lugemine teisest Moosese raamatust:

Issand rääkis Moosese ja ütles: “Mine nüüd siit mäe otsast alla, sest rahvas, kelle sa tõid välja Egiptusemaalt, on hukka läinud. Väga kiiresti on nad ära pöördunud teelt, mida mina olen neil käskinud käia. Nad on teinud endale valatud vasika, kummardanud seda ja sellele ohverdanud. Nad on ütelnud: “Iisrael, see on sinu Jumal, kes tõi sind välja Egiptusemaalt!”” Ja Issand ütles Moosesele: “Ma olen läbi näinud selle rahva, et see on kangekaelne rahvas. Lase nüüd mu vihal põlema süttida ja nad ära hävitada. Aga sind teen ma suureks rahvaks.”

Kuid Mooses palus väga Issandat, oma Jumalat, ja ütles: “Issand, miks süttib sinu viha põlema oma rahva vastu, kelle sa tõid välja Egiptusemaalt – suure võimuse ja vägeva käega. Mõtle oma sulaste Aabrahami, Iisaki ja Iisraeli peale, kellele sa oled vandega kinnitanud ja öelnud: “Ma teen teie järeltulijad nii rohkeks nagu tähti taevas, ja kogu selle maa, millest ma olen rääkinud, annan ma teie järeltulijaile igaveseks päranduseks.”” Ja Issand loobus kurjast, mida ta oli kavatsenud teha oma rahvale.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 51:3-4.12-13.17-19. R:12a)

R: Loo mulle, Jumal, puhas süda.

Jumal, ole mulle armuline oma helduse pärast,

kustuta mu ülekohus oma halastuse pärast.

Pese mind hästi mu süüteost

ja tee mind puhtaks mu patust.

R:

Loo mulle, Jumal, puhas süda

ning anna mulle uus, kindel vaim.

Ära heida minda ära oma palge eest

ja ära võta minult ära oma püha Vaimu.

R:

Issand, ava mu huuled,

et mu suu kuulutaks sulle kiitust.

Ohvriks Jumalale on murtud vaim,

murtud ja purukslöödud südant sina, Jumal, ei põlga.

R:

(Teine lugemine 1Ti 1:12-17)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast Timoteosele:

Ma olen tänulik Kristusele Jeesusele, meie Issandale, kes on andnud mulle jõudu. Tema on mind usaldanud ja mind oma teenistusse võtnud – mind, kes ma olin jumalateotaja, tagakiusaja ning vägivallatseja. Siiski olen ma tema silmis armu leidnud, sest oma uskmatuses ma ei mõistnud, mida ma tegin. Aga meie Issanda arm on olnud minu vastu ülisuur, ning Kristuses Jeesuses on ta mul lasknud osa saada usust ja armastusest.

See sõna on õige ja uskumistväärt: Kristus Jeesus on tulnud maailma selleks, et päästa patuseid, kelle seast esimene olen mina. Aga minu peale on halastatud sellepärast, et Kristus Jeesus saaks oma kannatlikku meelt üles näidata – ennekõike just minu eeskuju varal – neile, kes edaspidi temasse uskuma jäävad ning pärivad igavese elu. Igaviku kuningale, surematule, nähtamatule ning ainsale Jumalale olgu au ja kirkus igavesest ajast igavesti. Aamen.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 10:27)

Halleluuja. Nii ütleb Issand: minu lambad kuulevad minu häält, mina tunnen neid ja nemad käivad minu järel. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 15:1-3.11-32 lüh.<<<10)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal tulid kõik tõlnerid ja patused Jeesuse juurde, et teda kuulata. Aga variserid ja kirjatundjad nurisesid ning ütlesid: “Ta võtab patuseid vastu ja sööb ühes nendega.” Siis rääkis Jeesus neile tähendamissõna ja ütles: “Kes teie seast, kellel on sada lammast ja üks neist kaduma läheks, ei jäta üheksakümmend üheksat kõrbesse ega otsiks kadunut kuni ta tema leiab? Ja kui ta tema on leidnud, ei võtaks teda rõõmuga oma õlgadele ja koju jõudes ei kutsuks kokku oma sõpru ja üleaedseid ning ütleks neile: “Olge rõõmsad ühes minuga, sest ma olen oma kadunud lamba üles leidnud.” Ma ütlen teile: nõnda on ka taevas ühest meelt parandanud patusest rohkem rõõmu kui üheksakümne üheksast õigest, kes meelega parandust ei vaja.”

See on Issanda Sõna

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad: vaadake, kui ilus päike! Kurjad keeled räägivad, et kui öelda see lause eestlasele, siis vastab ta kohe vingival häälel: “Jah on küll ilus, aga tegelikult on päikesel plekid peal!” Muuseas, sama lugu räägivad enda rahva kohta nii soomlased kui sakslased kui vist iga muu rahvas maailmas.

Kuidas nende plekkidega siis on? Päikeseplekid tekivad, kui selle taevakeha pinnalt tõusev ioniseeritud plasma või elektriliselt laetud gaas jääb tähe enda poolt tekitatud magnetvälja lõksu. See protsess signaaliseerib aktiivsust, ja plekkide puudumine Päikese pinnal ei tähenda planeedi Maa elanikele tegelikult üldse midagi head. Näiteks aastast 1745 kaasnes selle nähtusega peaaegu sajandi jagu kestnud nn väike jääaeg, mil Läänemeri külmus kinni ja suur osa Euroopa elanikest suri nälga. Niisiis: kui päikesel on plekid peal, siis Jumal olgu nende eest tänatud!

Nii see paraku on, et ilu ei kõlba patta panna, ning mis näeb ilus välja, ei pruugi olla hea ja inimesele kasulik. Ka seda ei tohiks tähelepanuta jätta.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, iga mõistlik inimene teab, et kui sõita autoga, siis on kasulik läbikulunud osad aegsasti asendada. Üldiselt on see juba garantiilepingus kirjas, missuguseid osi või vedelikke tuleb õigel hetkel vahetada, enne kui sõiduriist kahju saab.

Muidugi, alati on võimalik asi endale põnevaks teha ja saatust proovile panna – et äkki peab mõni osa kogemata tõesti kauem vastu kui tootja on ette näinud. Kuid detaili purunemise korral võib kahju olla kahekordne, garantiid katkeb, remont ja uus osa tuleb organiseerida omal kulul ning pealegi tekib rike tihti kõige ebasobivamal momendil, näiteks öösel kusagil keset metsa või mägesid, kaugel võimalusest auto kohe ära parandada. Seega näeks mõistlik käitumine välja nii, et kõik remondid ja asendamisid tuleb teha õigel ajal.

Üldiselt on ka Jeesuse õpetused suunatud siin maailmas hästi toimivate käitumisstsenaariumite soovitamisele: kes on aus, õiglane ja abivalmis, aga ka tähelepanelik ja mõõdukas, see on Jumalale meelepärane nii siin maailmas kui hiljem, igavikus. Täna evangeeliumi tuleks aga mõista pigem tagurpidi: et taevariigis ja taevariigi jaoks võib nii mõnigi asi olla suisa pea peale pööratud.

Mis teha – kui vaesed patused sööksid siinsamas ühes lauas kasvõi Jumala endaga, siis vaevalt saaksid nad ainuüksi seeläbi rikkamaks või pääseksid oma pahedest. Seda ütles muide Jeesus ise, kui

ta manitses: “Siis te ütlete: “Me oleme ju sinuga koos söönud ja joonud, meie tänavail oled sa õpetanud!” Aga tema vastab: “Ma ei tunne teid, kust te olete tulnud! Jääge minust eemale, kõik teie, ülekohtutegijad.”” (Lk 13:27)

Samuti on teise näitega tänasest evangeeliumist: taevas võib olla ju teisiti, kuid siin maailmas toimiva tõenäosuse järgi oleks ühe lamba pärast kogu ülejäänud karja kõrbesse jätmine liiga riskantne ja võimalus kogu kari kaotada liiga suur. Ning kui vastu kõike tõenäosust peakski selline kamikaze-aktsioon õnnestuma, siis suurest rõõmust leitud lamba pärast suure peo korraldamine ja naabrite küllakutsumine lõpeks sellesama õnnetu leitud lamba viivitamatu vardasseajamisega. Vaene õnnetu lammas – igal juhul õnnetu...

Kõige veidram Jeesuse tänastest õpetusest on aga tema viide pöördunud patusele ja õigetele, sest seda võiks soovi korral tõlgendada nii, et kui me tahame ikka päris õndsaks saada, siis parim viis selleks oleks teha raskesti pattu, seejärel kavalalt vaikset naeru pidada, ning viimasel hetkel elegantselt kahetseda.

No lööge või maha, argimõistus ütleb, et siin maailmas niisugused nõuanded lihtsalt ei tööta. Kuigi vahel on tõesti õnne, et halvastihooldatud auto läheb katki alles teeninduse õuele sõites, mõni vane patune loobub supiköögi järjekorras kuulnud hea sõna peale oma senisest eluviisist, ja päris kogemata võib isegi lambakari üksi jäädes kokku ja paigale jääda. Ometi, kui me hakkaksime patuseid ülistama nii, et nad jääksid ka ise uskuma oma erilist võimalust olla 99 korda paremad vooruslikest inimestest, siis lõpeks see pigem alati sellega, et nad magavad maha neile pöördumiseks jäetud viimase hetke... ja satuvad ikka põrgusse. Seega oleks voorusliku elu elamine vähemalt üheksakümmend üheksa korda mõistlikum ja tulemusrikkam kui viimasele võimalusele lootmine.

Armsad õed ja vennad, siin maailmas lõpeb liiga ilusate unistuste teostamine enamasti halvasti, aga Jumala jaoks ja taevariigis võib olla teisiti. Nii on meilgi lubatud unistada, et me võime kasvõi supiköögi järjekorras tunda ära oma Jumala, et me võime olla see kadunud lammas, keda jumalik karjane isiklikult otsima tuleb ja kes ei satu seejärel kohe praepannile. Või et me saame olla see üksainus pöördunud patune... või siis vähemalt keegi tema üheksakümne üheksast usuvennast, kes meelesparandust ei vaja.

Oh kui tore oleks, kui see poleks üksnes meie poolt valesti mõistetud lubadus, või lihtsalt ilus unenägu. Aamen.